

A z Almáskeresztúrt körül-
ölelő vadregényes erdők-
ben, völgyekben és a
domboldalokban elterülő
réteken számtalan tava-
szi virág bontja ez idő
tájt a szirmait. Talán a
természet közelsége,
annak leírhatatlan szép-
sége, a háborítatlan
csend csábította a száz
lelket alig számláló bara-
nyai kis faluba Heil
József festőművészt,
hogy a 90-es évek elején
letelepedjen itt, a Zselic
lankái között.

Johe, a színek varázslója

Jómagam is a természet hívó szavá-
ra érkeztem a környékre. Mozsgó,
Ibafa, Gyűrűfű erdeiben, turistaösvé-
nyeiben barangolva bukkantam a dombok
ölelésében megbújó bájos falucskára,
Almáskeresztúrra, ahová több okból is
érdemes ellátogatni. Szépen felújított
parasztházai, rendezett parkjában sze-
rényen álló katolikus temploma mel-
lett a település egyik leghíresebb látvá-
nyossága a Johe Galéria, melynek ala-
pítója Heil József. Johe autodidakta
művész, 1968 óta foglalkozik festészet-
tel. Előtte hivatásos katonatisztként
szolgált, és katonazenész is volt.
Virágcsendéleteit, tájképeit aprólékos
kidolgozottság, páratlan színgazdagság
jellemezi.

A mohácsi születésű festőművész
Budapestről költözött Almáskeresztúr-
ra 1994-ben, hogy a nagyváros zajától
távol megvalósítsa rég dédelgetett
álmait: galériákat és festőiskolát hoz-
zon létre. A leköltözés évében meg is
nyílt első galériája, amelyben saját
képeit állította ki, majd a következő
esztendőben a kortárs művészek galé-
riájának is otthona lett a kis paraszt-
ház.

A falu szélén álló galériába betérve
ráeszmélek, hogy a virágpompa látvá-
nyáért még az erdőbe sem kellett
volna kimennem. Itt az egy négyzet-
méterre eső színes virágok száma
jóval meghaladja a legvadabb fantáziá-
val megáldott erdőjáró képzeletét is. A
85 éves Johe mester vezet végig a ház
szobáin, melynek falait szinte az utol-

„A művész az, aki önmagában és másokban képes az áhítat érzését felébreszteni. Csak az áhítaton keresztül lehetünk részesei a csodának, ami az alkotóból és az alkotásból felénk árad. Az élet és a természet is tele van ilyen csodákkal, de akiből hiányzik az áhítat és a nyitottság, az vakon megy el mellette.”

– Johe –

só négyzetcentiméterig színes festmények borítják.

A ház legnagyobb szobája a mester műterme is egyben, amolyan „festőszentély”, ahol további meglepetések várják a látogatót. A szoba kazettás mennyezetét csodálatos festmények díszítik, ami a világon egyedülálló látványosságnak számít.

Miközben beszélgetünk, az ősz hajú és szakállú mester fürkésző szemekkel vizsgálgat, hiszen Johe filozófus, festő és jó emberismerő is egyben, és ahhoz, hogy képet készítsen valakiről, egy kicsit jobban meg kell ismernie... Fel is ajánlja, hogy készít rólam egy képet, amit én készséggel elfogadok.

Ezek után már nem kell az erdőt járva virágok után kutatnom, a művelet eltart egy ideig – gondoltam. Ismét meglepetés ér, mert Johe egy kisebb méretű farostlemez darabot tesz az asztalra, majd a piros, sárga, fehér, kék

és zöld festékeket foltokban felviszi az anyagra. Gyors, lendületes mozdulatokkal elmaszatozza a színekavalkádót, majd – újabb meglepetés – az ujjával, és úgy általában bármilyen segédeszközzel, csak éppen nem ecsettel (radír, fésű, krumpli, pálcika) percek alatt befejezi a remekművet, és viszontláthatom önmagam színek, virágok formájában, ahogy a színek varázslója látott aznap engem.

Mindenki elégedett: a mester a művével, én pedig azzal, hogy – a festmény alapján – milyen színes egyéniség is vagyok valójában.

----- KÉP ÉS SZÖVEG: MÜLLER NÁNDOR

Johe Alapítvány Galériák és Festőiskola

7932 Almáskeresztúr, Fő utca 29.

Tel.: 06/73/344-257 – e-mail: johe@freemail.hu